

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžd/18/2014
Identifikačné číslo spisu:	1011201584
Dátum vydania rozhodnutia:	22.10.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1011201584.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: Mgr. PaedDr. X. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. proti žalovanému: Mestská polícia hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy, Gunduličova č. 10, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 30.04.2010, na odvolanie žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/148/2011-62 zo dňa 29.01.2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/148/2011-62 zo dňa 29. januára 2014 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Konanie na prvostupňovom súde

Dňa 29.12.2010 bola na Okresný súd Bratislava I doručená žaloba žalobkyne. Okresný súd Bratislava I uznesením č.k. 1S/21/2010-26 zo dňa 01.02.2011 vylúčil na samostatné konanie návrh navrhovateľky v časti náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci a jeho nesprávnym úradným postupom a ďalším uznesením č.k. 1S/21/2010-27 zo dňa 14.07.2011 vyslovil svoju vecnú nepríslušnosť a vec postúpil Krajskému súdu v Bratislave.

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením č.k. 2S/148/2011-62 zo dňa 29.01.2014 zastavil konanie podľa § 250d ods. 3 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“). V odôvodnení uviedol, že žalobkyňa dňa 27.07.2010 osobne prevzala list žalovaného č. MsP-344/2010 zo dňa 16.07.2010, prílohou ktorého bolo aj napadnuté rozhodnutie žalovaného zo dňa 30.04.2010 spolu s fotografiami vozidla tesne pred odtiahnutím. Rozhodnutie žalovaného, proti ktorému bolo odvolanie vylúčené, nadobudlo právoplatnosť dňom oznámeniam - 27.07.2010. Žalobkyni tak začala plynúť dvojmesačná zákonná lehota na podanie žaloby, ktorej zmeškanie nemožno odpustiť, dňa 27.07.2010 a podľa § 250b ods. 1 O.s.p. uplynula dňa 27.09.2010.

Žaloba bola podaná až dňa 29.12.2010, teda po uplynutí zákonom stanovenej lehoty - oneskorene.

II.

Odvolanie žalobkyne

Proti uzneseniu krajského súdu podala žalobkyňa včas odvolanie. Podľa jej názoru záznam Mestskej polície nemôže byť považovaný za rozhodnutie v poslednom stupni a žiadala, aby sa lehota na podanie žaloby počítala podľa osobitného zákona č. 514/2003 Z.z., kde je podľa § 15 ods. 1 a § 16 ods. 2 potrebné nárok na náhradu škody vopred predbežne prerokovať s príslušným orgánom, a ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde alebo aby sa lehota začala počítať až od dátumu doručenia Stanoviska k žiadosti o predbežné prerokovanie nároku Mestskej polície zo dňa 29.10.2010, s ktorým bolo žalobkyni doručené aj Rozhodnutie primátora č. 3/2009. Stanovisko Magistrátu Hl. mesta SR neobdržala. Podľa žalobkyne škoda nebola spôsobená len samotným Záznamom Mestskej polície, ale aj ďalšími rozhodnutiami a nesprávnym úradným postupom orgánov verejnej moci.

Žalovaný sa k odvolaniu vyjadril prípisom zo dňa 24.04.2014, v ktorom uviedol, že rešpektuje rozhodnutie krajského súdu a k odvolaniu nemá pripomienky.

III.

Právne názory odvolacieho súdu

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. preskúmajú sudy v správnom súdnictve na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 247 ods. 1 O.s.p. sa v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, postupuje podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku „Rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov“.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a ide o uznesenie, proti ktorému je podanie odvolania prípustné (§ 202 O.s.p.), dospel jednomyselne k záveru, že odvolaniu žalobkyne nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 O.s.p.

Podľa § 250b ods. 1 O.s.p. sa žaloba musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zameškanie lehoty nemožno odpustiť.

Z obsahu administratívneho spisu odvolací súd zistil, že napadnuté rozhodnutie žalovaného zo dňa 30.04.2010 - záznam o zistení priestupku bolo spolu s listom žalovaného č. MsP-344/2010 zo dňa 16.07.2010 žalobkyni doručené dňa 27.07.2010. Žalobu však žalobkyňa podala na Okresný súd Bratislava I až dňa 29.12.2010, teda zjavne po uplynutí zákonnej dvojmesačnej lehoty na podanie žaloby v zmysle § 250b ods. 1 O.s.p. V uvedenej veci bolo irelevantné tvrdenie žalobkyne, že nepovažovala záznam o zistení priestupku zo dňa 30.04.2010 za rozhodnutie v poslednom stupni.

Odvolací súd tiež poukázal na skutočnosť, že časť návrhu žalobkyne ohľadne náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci a jeho nesprávnym úradným postupom Okresný súd

Bratislava I vylúčil na samostatné konanie uznesením č.k. 1S/21/2010-26 zo dňa 01.02.2011. Konanie, vedené na Krajskom súde v Bratislave pod sp.zn. 2S/148/2011, sa týkalo preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 30.04.2010 - záznamu o zistení priestupku. Uznesením č. k. 2S/148/2011-48 zo dňa 30.09.2013 krajský súd vyzval žalobkyňu na doplnenie chýbajúcich náležitostí - na vyjadrenie, či napáda rozhodnutie žalovaného podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. alebo navrhuje, aby súd konal proti nečinnosti orgánu verejnej správy podľa štvrtej hlavy piatej časti O.s.p. alebo ide o určovaciu žalobu podľa § 80 písm. c/ O.s.p. a v prípade, že podanie žalobkyne je žalobou podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p., vyzval žalobkyňu na doplnenie označenia napadnutého rozhodnutia a petitu. Žalobkyňa v doplnení žaloby zo dňa 19.11.2013 jasne uviedla: „Vo svojej žalobe napádam rozhodnutie, ktoré vydala Mestská polícia hlavného mesta SR Bratislavy, ktorej zriaďovateľom je Hlavné mesto SR Bratislava, dňa 30.04.2010, na Krížnej ulici v Bratislave, v ktorom rozhodla o odstránení môjho motorového vozidla. Kópia rozhodnutia, ktoré bolo vydané formou Záznamu o zistení priestupku dňa 30.04.2013, v ktorom o odstránení vozidla rozhodol príslušník č. 217, nečitateľný podpis a vozidlo vrátil a vec doriešil príslušník č. 288 str. nečitateľný podpis, mi bola zaslaná v liste od Mestskej polície zo dňa 16.07.2010 spolu s fotografiami vozidla tesne pred odtiahnutím. Kópiu rozhodnutia prikladám v prílohe.“ K doplneniu žaloby priložila žalobkyňa rozhodnutie žalovaného zo dňa 30.04.2010 - záznam o zistení priestupku a v petite žiadala uvedené rozhodnutie zrušiť podľa § 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p..

V zmysle nálezov Ústavného súdu Slovenskej republiky i rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. I. ÚS 354/08-50 zo dňa 22.01.2009, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Sž/196/01 zo dňa 29.04.2002 a sp.zn. 10Sžd/36/2011 zo dňa 01.08.2012) môžu byť predmetom preskúmania súdom i rozhodnutia orgánov verejnej správy, ktoré nemajú formálne náležitosti, ak sa dotýkajú alebo ak sa môžu dotknúť práv a právom chránených záujmov fyzických alebo právnických osôb. Súdna prax ustálila, že rozhodnutím správneho orgánu je každé rozhodnutie, ktorým sa zakladajú, menia, rušia alebo ktorým môžu byť priamo dotknuté práva a povinnosti právnických osôb a fyzických osôb. Pojem „rozhodnutie“ je označením technickým a je potrebné k nemu pristupovať vždy z hľadiska jeho obsahu a nie formy. Za spôsobilý predmet súdneho prieskumu sa považujú aj listy s charakterom rozhodnutia vydané príslušným orgánom verejnej správy.

Na tomto mieste dáva odvolací súd do pozornosti zásadu, ktorá platila už v rímskom práve, podľa ktorej „vigilantibus iura scripta sunt“ t.j. „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostrážitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod. To platí obdobne aj o využívaní zákonných procesných ustanovení, vrátane využitia možnosti podania opravných prostriedkov.

Na základe uvedeného sa odvolací súd plne stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, odvolaniu žalobkyne nevyhovel a napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/148/2011-62 zo dňa 29.01.2014 podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 posledná veta O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c O.s.p. tak, že účastníkom konania právo na ich náhradu nepriznal, keďže žalobkyňa nebola v konaní úspešná a žalovaný nemal nárok na náhradu trov zo zákona.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.